

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoCsp/41/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121301985
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Matúš Staríček
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:6121301985.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu: Mgr. Matúš Staríček a sudkýň: JUDr. Ľubica Bundzelová a JUDr. Janka Benkovičová, v spore žalobcu: A. B. C., D. C. C. E. C. X, B., proti žalovanému: F. F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XX, zastúpený advokátom: JUDr. Gabriel Bleho, so sídlom Martinčekova 16, Bratislava, o zaplatenie 2.558,60 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 9Csp/44/2021-186 zo dňa 04.04.2022, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II. a III. **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie výrokom I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.822,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.472,40 eur od 16.04.2021 do zaplatenia a zo sumy 350 eur od 02.05.2021 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol a výrokom III. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 42,46 %.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne § 180 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 31 ods. 1, § 51, § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 566 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, § 18 ods. 1 až 5, § 24 ods. 1 až 3 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, § 1 ods. 2, § 2 ods. 1 až 3, § 7 ods. 1 a 2, § 8, § 9 ods. 1 a 2, § 10 ods. 1 a 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z.z.“). Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 19.04.2021 a postúpenou Okresnému súdu Skalica dňa 09.08.2021 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 2.558,60 eur s príslušenstvom, a to z titulu zmluvy o poskytovaní právnych služieb. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel zmluvu o poskytovaní právnych služieb, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal zaplatiť odmenu. Zmluvné strany predčasne ukončili zmluvný vzťah, žalovaný však nesplnil svoju povinnosť v zmysle predmetnej zmluvy.

3. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania zistil, že strany sporu uzatvorili dňa 02.03.2021 podľa § 51 OZ a zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii zmluvu o poskytovaní právnych služieb (ďalej tiež len „zmluva“), na základe ktorej sa žalobca ako advokát zaviazal poskytovať pre žalovaného ako klienta právne služby v rozsahu a podľa pokynov klienta a zároveň sa klient zaviazal zaplatiť cenu právnych služieb. Zmluvné strany sa dohodli, že žalobca podá žalobu o vypratanie nehnuteľnosti na

základe skutkového stavu uvedeného v predmetnej Zmluve na príslušný súd do 18.03.2021. Zároveň žalovaný požadoval, aby mu bol pred podaním žaloby na súd poslaný jeden exemplár žaloby na emailovú adresu (bod 5.1). Zmluvné strany sa v bode 7 Zmluvy dohodli na cene za poskytovanie právnych služieb, a to vo výške 10 % z predajnej ceny nehnuteľnosti, minimálne zo sumy 150.000 eur. Žalovaný ako klient sa tiež zaviazal zaplatiť za jeden úkon právnej služby (prvý) sumu 350 eur, splatný do 01.05.2021. V odseku štyri bodu 7.1 Zmluvy sa dohodli, že v prípade, že by z akéhokoľvek dôvodu došlo k predčasnému skončeniu zastupovania, advokát (t.j. žalobca) má nárok podľa advokátskej tarify na odmenu za právnu službu vychádzajúcu zo sumy minimálne 150.000 eur podľa počtu úkonov právnej služby (§ 9, § 10 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.). Žalobca následne listom zo dňa 30.03.2021 odstúpil od predmetnej Zmluvy a zároveň vyzval žalovaného na úhradu sumy 2.558,60 eur predstavujúcej odmenu za poskytovanie právnych služieb, a to do 15.04.2021. Podľa priloženej doručenky bola predmetná výzva žalovanému doručená dňa 06.04.2021, žalovaný však neuhradil žiadnu sumu.

4. Žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Poukázal na neprofesionálny prístup žalobcu v pozícii advokáta, keď ako prvý porušil dohodu, nepočúval klienta a neopravil žalobu v zmysle pokynov žalovaného. Dodal, že konaním žalobcu vznikla škoda práve žalovanému, a to vo výške 4.820 eur, pozostávajúca z ušlého zisku, z cestovného a z počiatočného poplatku právnenému zástupcovi.

5. Na základe vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že Zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle príslušných ustanovení OZ, nakoľko žalobca konal v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ v zmysle § 52 a nasl. OZ, pričom žalovaný mal v zmysle § 52 a nasl. OZ postavenie spotrebiteľa, nakoľko pri uzatváraní a plnení predmetnej Zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a z uvedeného dôvodu je na daný vzťah potrebné aplikovať všetky ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Z povahy spotrebiteľských zmlúv vyplýva, že nesmú obsahovať neprimerané podmienky, t.j. ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

6. Strany sporu si v Zmluve o poskytovaní právnych služieb dohodli podielovú odmenu vo výške 10 % z predajnej ceny nehnuteľnosti špecifikovanej v Zmluve, minimálne zo sumy 150.000 eur (t.j. odmenu podľa § 7 a § 8 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.). Na jej základe žalobca vykonal tri úkony právnej služby, a to dňa 02.03.2021 prevzatie a príprava zastúpenia, dňa 03.03.2021 písomné podanie protistrane a dňa 22.03.2021 vypracovanie žaloby o vypratanie nehnuteľnosti, pričom následne žalobca od predmetnej Zmluvy dňa 30.03.2021 odstúpil. V tejto súvislosti s poukazom na bod 7 Zmluvy si žalobca vyčíslil odmenu za poskytnutie právnych služieb celkovo vo výške 2.558,60 eur, t.j. podľa advokátskej tarify v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z., nakoľko došlo k predčasnému skončeniu zastupovania. Súd prvej inštancie mal za to, že medzi stranami sporu zostalo sporné, či žalobca pri zastupovaní žalovaného postupoval v súlade s právnymi predpismi a či má teda nárok na odmenu za poskytovanie právnych služieb. Po preskúmaní danej veci súd prvej inštancie konštatoval, že predmetnú Zmluvu o poskytovaní právnych služieb je potrebné považovať za platnú. Takisto mal za to, že žalobca ako mandatár postupoval v zmysle právnych predpisov (t.j. najmä zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii) a podľa predmetnej Zmluvy zastupoval žalovaného (t.j. mandanta), pričom po prevzatí právneho zastúpenia vykonal tri úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie protistrane vo veci samej a vypracovanie žaloby. Sumu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vo výške 725,33 eur žalobca vyčíslil správne, keď vychádzal z ustanovenia § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. V predmetnej Zmluve sa totiž strany sporu dohodli, že ak dôjde k predčasnému skončeniu zastupovania, advokát (t.j. žalobca) má nárok podľa advokátskej tarify na odmenu za právnu službu vychádzajúcu zo sumy minimálne 150.000 eur podľa počtu úkonov právnej služby. Žalobca má taktiež nárok na zaplatenie paušálnej odmeny vo výške 350 eur, na ktorej sa strany sporu dohodli, pričom žalovaný nepreukázal, že by uvedená zmluvná podmienka nebola uzatvorená platne. Žalovaný navyše nepoprel, že by nebol o danej zmluvnej podmienke uzrozumený. Uvedená odmena bola dohodnutá v pevnej výške, a to bez ohľadu na skutočnosť, či dôjde k predčasnému skončeniu zastupovania. V čase vyhlásenia rozsudku bola predmetná pohľadávka žalobcu splatná.

7. Súd prvej inštancie zároveň dospel k záveru, že žalobca nemá nárok na odmenu za úkon právnej služby zo dňa 22.03.2021 - žalobu. Zo Zmluvy totiž vyplýva, že predmetná žaloba (t.j. žaloba o vypratanie nehnuteľnosti) mala byť podaná na príslušný súd do 18.03.2021, žaloba však bola žalobcom ako

advokátom spísaná dňa 22.03.2021, t.j. po uplynutí doby dohodnutej zmluvnými stranami. Žalobca porušil svoju zmluvnú povinnosť. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobe čiastočne vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.822,40 eur, pričom vo zvyšku žalobu zamietol, keďže žalobca nemá nárok na zaplatenie odmeny za úkon právnej služby, ktorý bol vykonaný v rozpore so Zmluvou (t.j. za úkon právnej služby označený ako žaloba) a takisto ani na náhradu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (t.j. na režijný paušál). Súd prvej inštancie žalobcovi priznal aj nárok na úroky z omeškania v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to vo výške 5 % ročne zo sumy 1.472,40 eur od 16.04.2021 do zaplatenia a zo sumy 350 eur od 02.05.2021 do zaplatenia. Súd žalobu zamietol v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 350 eur od 16.04.2021 do 01.05.2021, nakoľko strany sporu sa v predmetnej Zmluve dohodli na splatnosti odmeny za prvý úkon právnej služby vo výške 350 eur dňa 01.05.2021, z ktorého dôvodu nie je žalobca oprávnený požadovať úroky z omeškania už od 16.04.2021.

8. Vzhľadom na uvedené sa súd prvej inštancie nezaoberal viacerými listinnými podaniami predloženými žalovaným (napr. osvedčenie, č.l. 116, svedectvá č.l. 143 a č.l. 146, či poukazovaním žalovaného na neodbornosť žalobcu a pod.), nakoľko neboli relevantné pre rozhodnutie vo veci. Súd prvej inštancie mal za to, že pre posúdenie dôvodnosti nároku žalobcu nemali žiadny vplyv konania vedené Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 17C/100/2012 a sp. zn. 39C/18/2021, keďže svoj nárok si žalobca uplatňuje na základe Zmluvy bez priamej súvislosti s predmetnými konaniami. Žalovaný na pojednávaní netrval na námietkach, resp. návrhoch uvedených vo svojich písomných vyjadreniach (t.j. či už na nároku na náhradu škody, prípadne na návrhu na prerušenie konania), z ktorého dôvodu sa nimi súd prvej inštancie nezaoberal, pretože boli pre posúdenie danej právnej veci irelevantné.

9. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 a 2 a § 262 ods. 2 CSP a žalobcovi priznal podľa pomeru jeho úspechu vo veci nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 42,46 %, pretože mal vo veci len čiastočný úspech, keďže v časti o zaplatenie sumy 736,20 eur súd žalobu zamietol. Žalobca si v konaní uplatňoval sumu 2.558,60 eur a súdom mu bola priznaná suma 1.822,40 eur. V zmysle uvedeného bol žalobca úspešný vo výške 71,23 % a žalovaný vo výške 28,77 %, úspešnejší bol teda žalobca, a to v rozsahu 42,46 %, ktorý predstavuje rozdiel medzi úspechom žalobcu a úspechom žalovaného.

10. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol, a výroku III. o náhrade trov konania podal odvolanie žalobca s návrhom, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti zmenil, žalobe v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného k úhrade trov konania v rozsahu 100%, vrátane trov odvolacieho konania. Odvolanie odôvodnil tým, že v Zmluve o poskytovaní právnych služieb zo dňa 02.03.2021 medzi žalovaným a žalobcom je pod bodom 5.1. v záverečnej časti uvedené, že bola uzavretá dohoda, že príslušná žaloba bude podaná na príslušný súd do 18.03.2021, pričom táto dohoda s uvedením termínu podania na súd nemá absolútne žiaden vplyv na samotnú žalobu, absolútne žiaden vplyv na účastníkov konania, nemá pre žalobcu žiaden význam, vrátane časového významu, žalobca nebol vystavený riziku, že príde o nárok, resp. jeho nárok sa oslabí a pod., pretože základom bola kvalitne spracovaná žaloba. Vypracovanie kvalitnej žaloby si vyžiadalo čas, ktorý bol o niečo dlhší ako si žalobca pôvodne predstavoval. Samozrejme, že aj samotný žalovaný musel žalobu v konečnom znení odkontrolovať a odsúhlasiť. Pre súd je však dôležité, že s porušením tejto zmluvnej povinnosti nebola spojená žiadna sankcia, napr. právo odstúpiť od Zmluvy o poskytovaní právnych služieb, sankcia, že sa bude krátiť odmena za právne služby o jeden úkon (žaloba) alebo o všetky úkony do budúca a pod.. Keby žalobca trval na sankcii, v tom momente by skončili s uzatváraním Zmluvy o poskytovaní právnych služieb pre neprijateľnosť a neakceptovateľnosť pre advokáta poskytujúceho právne služby. Súd prvej inštancie nesprávne krátil odmenu za poskytovanie právnej služby o jeden úkon a tým poprel nárok žalobcu na odmenu za kvalitne spracovanú žalobu.

11. Žalovaný s odvolaním žalobcu nesúhlasil. Uviedol, že prvoinštančný súd bol až príliš benevolentný voči žalobcovi, keď mu rozsudkom priznal úhradenie značnej časti odmeny za „poskytnutie právnej pomoci“ v zmysle Zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 02.03.2021 a priznal mu tiež nárok na takmer polovicu trov konania. Podľa práva ale i morálnych zásad si žalobca takýto benevolentný prístup prvostupňového súdu nezaslúži, lebo svoju prácu neodviedol perfektne, ako to sám prezentuje. Žalovaný nebol s jeho prácou spokojný, lebo meškal s podaním žaloby na súd až 5 dní a nerešpektoval ani žiadosť klienta na opravu žaloby, lebo bez úpravy by žaloba vyznela v jednej časti v neprospech klienta a prospela by protistrane. Žalovaný preto 24.03.2021 oznámil svojmu právnenému zástupcovi zrušenie

zastupovania, aby sa predišlo ďalším škodám. Žalobca porušil aj svoj služobný predpis, t.j. zákon č. 586/2003 Z.z. o advokácii, ktorý stanovuje v ustanovení § 18 ods. 1, že advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi, a v § 5 ods. 1, že pri poskytovaní právnych služieb je prvoradý záujem klienta a jeho oprávnené záujmy majú prednosť pred inými záujmami advokáta. Ďalšie nedorozumenie, resp. rozporný prístup bol zaznamenaný, keď žalobca presadzoval, aby sa prednostne podala žaloba o vypratanie nehnuteľnosti a až následne žaloba o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Žalovaný ako jeho klient v súlade so stanoviskom Krajského súdu v Trnave a Okresného súdu Trnava presadzoval podanie týchto žalôb v opačnom časovom slede. Okamžité ukončenie zastupovania bral žalobca ako urážku a poníženie svojho ega, začal žalovaného prenasledovať, napr. podaním na polícii i na prokuratúre pre podozrenie zo spáchania prečinu ohovárania podľa § 373 ods. 1 Trestného zákona. Tiež sa domáhal na Okresnom úrade Trnava, aby tam prejednali postup žalovaného v priestupkovom konaní. Žalovaný má za to, že akýkoľvek klient pri akejkoľvek službe má právo odmietnuť službu, ak nebola kvalitne spracovaná. Žalovaný nebol spokojný s konaním žalobcu, s jeho komunikáciou a tým, že absolútne odignoroval pripomienky klienta, ktorého mal zastupovať. So žalobou nebol spokojný a tá bola navyše poslaná po dohodnutom termíne. Žalovaný ďalej uviedol, že za zle poskytnuté služby advokátom tento požaduje od klienta relatívne vysoký honorár, hoci jeho služby klient nemohol vôbec využiť. Konanie žalobcu je podľa žalovaného v rozpore s právom i s dobrými mravmi.

12. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou sporu – žalobcom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

13. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 19.04.2021 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť mu zaplatiť 2.558,60 eur s príslušenstvom, a to za úkony právnej služby poskytnuté na základe Zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 02.03.2021, ktoré neboli zo strany žalovaného zaplatené. Išlo o 1/ úkon právnej služby zo dňa 02.03.2021 v hodnote 350 eur (osobitný zmluvný nárok), 2/ úkon právnej služby zo dňa 02.03.2021 v hodnote 725,33 eur + režijný paušál 10,87 eur (prevzatie zastúpenia), 3/ úkon právnej služby zo dňa 03.03.2021 v hodnote 725,33 eur + režijný paušál 10,87 eur (list protistrane) a 4/ úkon právnej služby zo dňa 22.03.2021 v hodnote 725,33 eur + režijný paušál 10,87 eur (žaloba).

14. Súd prvej inštancie výrokom I. rozsudku žalobe vyhovel v časti zaplatenia sumy 1.822,40 (čo zodpovedá úkonom právnej služby zo dňa 02.03.2021, 02.03.2021 a 03.03.2021) spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.472,40 eur od 16.04.2021 do zaplatenia a zo sumy 350 eur od 02.05.2021 do zaplatenia; výrokom II. rozsudku žalobu vo zvyšnej časti zamietol a výrokom III. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 42,46 %. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie vecnej správnosti napadnutých výrokov II. a III. rozsudku súdu prvej inštancie.

15. Podľa § 379 CSP, odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov, c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

16. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

17. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

18. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii, advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Ak sú pokyny klienta v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, nie je nimi viazaný. O tom klienta vhodným spôsobom poučí.

20. Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii, advokát poskytuje právne služby za odmenu a má právo požadovať za ne primeraný preddavok.

21. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a predchádzajúci procesný postup súdu prvej inštancie z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov a v rozsahu námietok odvolateľa uvedených v odvolaní a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené a preskúmaný rozsudok je vecne správny. Odvolací súd v celom rozsahu preberá skutkový stav zistený súdom prvej inštancie, ktorý dospel k správnym skutkovým zisteniam pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre meritórne rozhodnutie, pričom sa vysporiadal s podstatnými argumentmi oboch strán sporu a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne zákonné ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd odkazuje na písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd dopĺňa nasledovné:

22. V prejednávanej veci nie je sporným, že medzi stranami sporu došlo dňa 02.03.2021 k uzatvoreniu Zmluvy o poskytovaní právnych služieb, na základe ktorej sa žalobca ako advokát zaviazal poskytovať pre žalovaného ako klienta právne služby v rozsahu a podľa pokynov klienta a zároveň sa klient zaviazal zaplatiť cenu právnych služieb (bod 3.1. Zmluvy). Vychádzajúc z obsahu odvolania, predmetom prieskumu zo strany odvolacieho súdu nie je výška odmeny pripadajúca na jeden úkon právnej služby a ani nárok žalobcu na odmenu za prvé tri úkony právnej služby (zo dňa 02.03.2021, 02.03.2021 a 03.03.2021) spolu s prislúchajúcim režijným paušálom. Žalobca v odvolaní nenamietal spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu strán sporu a ani záver súdu prvej inštancie, že k spisaniu žaloby došlo dňa 22.03.2021, z ktorého dôvodu tieto právne i skutkové závery súdu prvej inštancie odvolaciemu prieskumu nepodliehali.

23. Za aplikácie vyššie citovaných zákonných ustanovení bol rozsudok súdu prvej inštancie posudzovaný odvolacím súdom v zmysle odvolacích dôvodov žalobcu, ktorý vo včas podanom odvolaní voči meritórnemu rozhodnutiu namietal podľa neho nesprávny záver súdu prvej inštancie o nepriznaní mu nároku na úhradu odmeny za v poradí štvrtý úkon právnej služby. Predmetom sporu v rámci odvolacieho konania tak zostala požiadavka žalobcu na úhradu odmeny za úkon právnej služby – ním vypracovanú žalobu zo dňa 22.03.2021.

24. V Zmluve o poskytovaní právnych služieb sa zmluvné strany dohodli, že žalobca podá žalobu o vypratanie nehnuteľnosti na základe skutkového stavu uvedeného v predmetnej Zmluve na príslušný súd do 18.03.2021. Zároveň žalovaný požadoval, aby mu bol pred podaním žaloby na súd poslaný jeden exemplár žaloby na emailovú adresu (bod 5.1. Zmluvy). Žalobca v odvolaní nepoprel, že k vypracovaniu žaloby došlo neskôr ako je dátum uvedený v Zmluve o poskytovaní právnych služieb, ktorý bol dohodnutý na 18.03.2021. Žaloba bola vypracovaná dňa 22.03.2021 a i s prihliadnutím na spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu a príslušné ustanovenia zákona o advokácii (citované súdom prvej inštancie) nemožno akceptovať námietku žalobcu, že dohoda s uvedením termínu podania na súd nemá žiaden vplyv na žalobu v prejednávanej veci.

25. Za úkony právnej služby, ktoré boli zo strany žalobcu riadne poskytnuté, žalobcovi vznikol nárok, ktorý mu bol súdom prvej inštancie výrokom I. rozsudku aj priznaný. Úkon právnej služby v podobe žaloby bol ale v rozpore so Zmluvou vypracovaný až po dohodnutom dátume, čím došlo k porušeniu zmluvnej povinnosti zo strany žalobcu. Z obsahu spisu navyše vyplýva, že žaloba vypracovaná dňa 22.03.2021 a žalovanému zaslaná na vedomie až po tomto dátume nezodpovedala požiadavkám a predstavám žalovaného. Žalovaný v pozícii spotrebiteľa a prijímateľa služby do zmluvného vzťahu so žalobcom vstúpil so zreteľne formulovanou požiadavkou, aby žaloba bola na súd podaná do 18.03.2021. Žalobca ako poskytovateľ služby Zmluvu uzavrel s vedomím, že žaloba mala byť na príslušný súd podaná do 18.03.2021, čomu malo predchádzať odoslanie jedného exemplára žaloby na mailovú adresu žalovaného. Žalobca Zmluvu uzavrel s vedomím, že požadovaný úkon právnej služby je nutné vykonať k určitému dátumu, preto neobstojí jeho argumentácia, že kládol dôraz na kvalitné spracovanie žaloby.

Žalobca taktiež v rámci konania nepreukázal, že by včasnému poskytnutiu úkonu právnej služby bránila prekážka na strane žalovaného. Súd prvej inštancie preto správne žalobu v časti uplatňovaného nároku na úhradu odmeny za v poradí štvrtý úkon právnej služby (žalobu zo dňa 22.03.2021) zamietol.

26. Z uvedených dôvodov odvolací súd s prihliadnutím na § 380 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. a tiež vo výroku III. o náhrade trov konania (ktorý bol odôvodnený v súlade s § 255 ods. 1 a 2 CSP) podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

27. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že vyjadrenie žalovaného k odvolaniu neposúdil ako odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie, a to na rozdiel od súdu prvej inštancie, ktorý pristúpil k odstraňovaniu väd údajného odvolania žalovaného. Podanie žalovaného zo dňa 25.04.2022 a jeho doplnenie zo dňa 26.04.2022 vyhodnotil odvolací súd v zmysle § 124 ods. 1 CSP podľa ich obsahu ako vyjadrenia k odvolaniu žalobcu, keďže boli podané po lehote na podanie odvolania, žalovaný sa nimi vyjadril k odvolaniu žalobcu a ako vyjadrenia k odvolaniu sú tieto podania aj označené.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný a neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne mu náhradu trov konania nepriznať (§ 257 CSP). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Senát odvolacieho súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).